

Ulga rehabilitacyjna w rozliczeniu rocznym PIT w 2019 r.

Podatnik będący osobą niepełnosprawną i posiadający orzeczenie o niepełnosprawności oraz podatnik, który ma na utrzymaniu osobę niepełnosprawną, który ponosi wydatki na cele rehabilitacyjne bądź na cele ułatwiające wykonywanie czynności życiowych, może w zeznaniu rocznym PIT odliczyć od dochodu (przychodu) niektóre z tych wydatków w ramach ulgi rehabilitacyjnej. Prezentujemy broszurę informacyjną Ministerstwa Finansów dotyczącą zasad rozliczania tej ulgi w roku 2019 (za rok 2018).

OSOBY UPRAWNIONE DO SKORZYSTANIA Z ULGI REHABILITACYJNEJ

Z [ulgi rehabilitacyjnej](#) może skorzystać podatnik, który:

1. ma status osoby niepełnosprawnej^[1] - tzn. osoby, która posiada:

- orzeczenie o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności, określonych w odrębnych przepisach lub
- decyzję przyznającą rentę z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy, rentę szkoleniową albo rentę socjalną, albo
- orzeczenie o niepełnosprawności, wydane na podstawie odrębnych przepisów, w przypadku gdy osoba ta nie ukończyła 16. roku życia, albo
- orzeczenie o niepełnosprawności wydane przez właściwy organ na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących do dnia 31 sierpnia 1997 r.

2. ma na utrzymaniu osobę niepełnosprawną: współmałżonka, dzieci własne i przysposobione, dzieci obce przyjęte na wychowanie, pasierbów, rodziców, rodziców współmałżonka, rodzeństwo, ojczyma, macochę, zięciów, synowe - jeżeli w roku podatkowym dochody tych osób niepełnosprawnych nie przekraczają dwunastokrotności kwoty renty socjalnej określonej w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej w wysokości obowiązującej w grudniu roku podatkowego^[2].

UWAGA!

W przypadku, gdy oboje rodzice łożą na utrzymanie niepełnosprawnego dziecka (bez względu na to, czy pozostają w związku małżeńskim czy też nie), każdemu z nich przysługuje prawo do ulgi rehabilitacyjnej w wysokości faktycznie poniesionego przez siebie wydatku. W przypadku wydatków ograniczonych limitem kwotowym każdemu z rodziców przysługuje odrębny (własny) limit.

WYDATKI PODLEGAJĄCE ODLICZENIU

Wydatki na cele rehabilitacyjne oraz na cele ułatwiające wykonywanie czynności życiowych dzielą się na dwie kategorie:

- wydatki limitowane - podatnik może odliczyć faktycznie poniesione wydatki w określonym limicie,
- wydatki Nielimitowane - podatnik ma prawo odliczyć co do zasady całą wartość faktycznie poniesionych kosztów.

I. Do wydatków limitowanych należą:

- opłacenie przewodników osób niewidomych I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa - odliczenie przysługuje w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 2.280 zł;

- utrzymanie psa asystującego, o którym mowa w ustawie o rehabilitacji zawodowej - odliczyć można kwotę nieprzekraczającą w roku podatkowym 2.280 zł;

- używanie samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną albo dziecko niepełnosprawne, które nie ukończyło 16. roku życia - odliczeniu z tego tytułu podlega kwota w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym

2.280 zł;

- zakup leków - w odniesieniu do tych wydatków odliczyć można kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy faktycznie poniesionymi wydatkami w danym miesiącu a kwotą 100 zł, jeśli lekarz specjalista stwierdzi, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki stale lub czasowo.

II. Do nielimitowanych zaliczyć należy wydatki poniesione na:

- adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności;
- przystosowanie pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności;
- zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, z wyjątkiem sprzętu gospodarstwa domowego;
- zakup wydawnictw i materiałów (pomocy) szkoleniowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności;
- odpłatność za pobyt na turnusie rehabilitacyjnym;
- odpłatność za pobyt na leczeniu w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, za pobyt w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych oraz odpłatność za zabiegi rehabilitacyjne;
- opiekę pielęgniarską w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się oraz usługi opiekuńcze świadczone dla osób niepełnosprawnych zaliczonych do I grupy inwalidztwa;
- opłacenie tłumacza języka migowego;
- kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25. roku życia;
- odpłatny, konieczny przewóz na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne:
 - a) osoby niepełnosprawnej - karetką transportu sanitarnego,
 - b) osoby niepełnosprawnej, zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa, oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16 - również innymi środkami transportu niż wymienione w lit. a);
- odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego związane z pobytem:
 - a) na turnusie rehabilitacyjnym,
 - b) w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,
 - c) na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25. roku życia.

WARUNKI UPRAWNIAJĄCE DO SKORZYSTANIA Z ODLICZENIA

Z odliczenia w ramach ulgi rehabilitacyjnej może skorzystać podatnik, który:

1. Uzyskał przychody (dochody) opodatkowane skalą podatkową i/lub ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych.
2. Poniósł wydatki kwalifikujące się do wydatków na cele rehabilitacyjne lub na cele ułatwiające wykonywanie czynności życiowych, a wydatki te nie zostały sfinansowane (dofinansowane) ze środków:
 - Zakładowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (ZFRON),
 - Zakładowego Funduszu Aktywności (ZFA),

- Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON),
- Narodowego Funduszu Zdrowia (NFZ),
- Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych (ZFŚS)

ani zwrócone w jakiegokolwiek formie.

W przypadku gdy wydatki były częściowo sfinansowane (dofinansowane) z tych funduszy (środków), odliczeniu podlega różnica pomiędzy poniesionymi wydatkami a kwotą sfinansowaną (dofinansowaną) z tych funduszy (środków) lub zwróconą w jakiegokolwiek formie.

Polecamy: PIT 2019. Komentarz

3. Jest w stanie udokumentować poniesione wydatki. Wysokość wydatków na cele rehabilitacyjne ustala się na podstawie dokumentu stwierdzającego ich poniesienie zawierającego w szczególności:

- dane identyfikujące kupującego (odbiorcę usługi lub towaru) i sprzedającego towar lub usługę,
- rodzaj zakupionego towaru lub usługi oraz
- kwotę zapłaty.

UWAGA!

Nie ma znaczenia, czy podatnik poniesie wydatek w kraju czy za granicą. Do przeliczenia poniesionych wydatków w walucie obcej na polskie złote stosuje się średni kurs Narodowego Banku Polskiego z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia wydatku.

Obowiązek udokumentowania nie dotyczy wydatków związanych z:

- opłaceniem przewodników osób niewidomych zaliczonych do I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa,
- utrzymaniem psa asystującego,
- używaniem samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) [osoby niepełnosprawnej](#) lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną albo dzieci niepełnosprawne, które nie ukończyły 16. roku życia. Jednakże na żądanie organów podatkowych podatnik jest zobowiązany przedstawić dowody niezbędne do ustalenia prawa do odliczenia, w szczególności: wskazać z imienia i nazwiska osoby, które opłacono w związku z pełnieniem przez nie funkcji przewodnika; okazać certyfikat potwierdzający status psa asystującego.

SPOSÓB ODLICZENIA

Wydatki na cele rehabilitacyjne podlegają odliczeniu od dochodu (przychodu) w roku podatkowym, w którym zostały poniesione.

Jaką kwotę można odliczyć?

W przypadku wydatków:

- 1) nielimitowanych – podatnik może odliczyć kwotę faktycznie poniesioną (wraz z ewentualnym podatkiem VAT),
- 2) limitowanych "górną" granicą kwotową – podatnik może odliczyć kwotę faktycznie poniesioną, nie więcej niż określony w przepisach limit,
- 3) poniesionych na zakup leków – podatnik może odliczyć różnicę pomiędzy wydatkami faktycznie poniesionymi w danym miesiącu a kwotą 100 zł.

Ulga rehabilitacyjna odliczana jest od:

- dochodu – przez podatnika opodatkowanego według skali podatkowej,
- przychodu – przez podatnika opodatkowanego zryczałtowanym podatkiem dochodowym od przychodów ewidencjonowanych.

Odliczeń można dokonać w zeznaniu podatkowym:

- PIT-37,
- PIT-36,
- PIT-28,

oraz poprzez załącznik PIT/O.

INFORMACJE DODATKOWE ORAZ WYBRANE PRZYKŁADY

I. Wydatki limitowane:

1. W przypadku odliczenia wydatków związanych z opłaceniem przewodników osób niewidomych I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa w wysokości nieprzekraczającej kwoty 2.280 zł:

a) warunkiem dokonania odliczenia jest poniesienie wydatku, który może zostać dokonany również w innej formie niż pieniężna. O wyborze formy wynagrodzenia przewodnika, jak i o wysokości tego wynagrodzenia, decydują strony tj. wynagradzający oraz wynagradzany, a zatem wysokość wynagrodzenia jest znana każdej z tych osób^[3];

b) opłacenie przewodnika dziecka niewidomego (małoletniego) nie podlega odliczeniu w ramach ulgi; ulga obejmuje osoby mające I lub II grupę, a dziecko do lat 16 nie ma orzeczonej grupy inwalidztwa;

c) przewodnikiem osoby niewidomej lub osoby z niepełnosprawnością ruchową może być każda osoba fizyczna; nie została określona forma czy rodzaj umowy, jaka powinna zostać zawarta z przewodnikiem - decyzję w tej sprawie podejmują strony umowy.

2. W przypadku odliczenia wydatków z tytułu używania samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej lub podatnika, na którego utrzymaniu są osoby niepełnosprawne albo dzieci niepełnosprawne, które nie ukończyły 16. roku życia - w wysokości nieprzekraczającej 2.280 zł:

a) możliwość korzystania z ulgi przysługuje tylko tym osobom, które są właścicielami lub współwłaścicielami samochodu osobowego^[4] - na środki transportu innego rodzaju ulga nie przysługuje;

b) stosowanie odliczenia dotyczy wyłącznie właścicieli (współwłaścicieli) samochodów - inny tytuł prawny do samochodu, np. umowa najmu, użyczenia nie uprawnia do ulgi;

c) nie ma wymogu, aby osoba niepełnosprawna bądź osoba posiadająca na utrzymaniu osobę niepełnosprawną posiadała prawo jazdy i użytkowała samochód jako kierowca;

d) w zeznaniu rocznym podatnik może odliczyć kwotę ulgi do wysokości limitu (2.280 zł). Każda osoba niepełnosprawna (osoba posiadająca na utrzymaniu osobę niepełnosprawną) dysponuje "własnym" limitem. Według tej zasady np.:

- każdy z małżonków będąc osobą niepełnosprawną ma "własny" limit do kwoty 2.280 zł,

- osoba niepełnosprawna posiadająca na utrzymaniu inną osobę niepełnosprawną może odliczyć wydatki do wysokości 2.280 zł łącznie (osobie fizycznej przysługuje jeden limit z tytułu odliczenia wydatków związanych z używaniem samochodu osobowego, nawet jeżeli ma na utrzymaniu jedną, dwie czy więcej osób niepełnosprawnych i sama jest niepełnosprawna).

3. W sytuacji korzystania z odliczenia związanego z zakupem leków:

a) z ulgi skorzystać mogą tylko te osoby, u których kwota miesięcznych wydatków na zakup leków przekroczy kwotę 100 zł - odliczeniu podlega wyłącznie nadwyżka ponad tę kwotę; podatnicy, którzy poniosą wydatki w kwocie mniejszej, np. 90 zł, nie nabywają prawa do odliczenia za ten miesiąc;

b) nie należy sumować wydatków poniesionych w jednym miesiącu z wydatkami poniesionymi w następnym miesiącu;

c) możliwość odliczenia wydatków na leki wymaga stwierdzenia przez lekarza specjalistę, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki stale lub czasowo; dla celów dowodowych można organowi podatkowemu przedstawić np. zaświadczenie lekarskie;

d) prawo do ulgi przysługuje na wszystkie leki, których konieczność stosowania stałego bądź tymczasowego zaleci lekarz, niezależnie od tego, czy leki związane są ze schorzeniem, w związku z którym orzeczono niepełnosprawność, czy też z jakimkolwiek innym schorzeniem;

e) jeśli podatnik jest osobą niepełnosprawną i ponosi wydatki na zakup leków dla siebie, jak również kupuje leki dla osoby niepełnosprawnej, którą ma na utrzymaniu, to w takiej sytuacji podatnik sumuje kwotę wszystkich poniesionych wydatków z tego tytułu w danym miesiącu (zarówno za własne leki, jak i leki osoby, którą ma na utrzymaniu), a następnie ustala nadwyżkę ponad 100 zł, która podlega odliczeniu w ramach ulgi rehabilitacyjnej;

f) definicję leku regulują przepisy pozapodatkowe.

II. Wydatki nielimitowane:

1. W zakresie związanym z adaptacją i wyposażeniem mieszkań oraz budynków mieszkalnych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności:

a) nie został określony katalog wydatków na adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych, które mogą podlegać odliczeniu – w każdym przypadku decydujące powinny być potrzeby danego podatnika wynikające z jego niepełnosprawności, np. w przypadku osoby z niepełnosprawnością narządu ruchu do wydatków na adaptację mieszkania, podyktowanych potrzebami wynikającymi z tej niepełnosprawności, można zaliczyć np.:

- wydatki na zakup i montaż balustrad i uchwytów ułatwiających poruszanie,

- poszerzenie drzwi,

- likwidację progów,

- wykonanie podestów i podjazdów dla wózka inwalidzkiego;

b) w ramach ulgi można odliczyć wydatki na adaptację i wyposażenie poniesione w trakcie budowy lokalu (budynku) mieszkalnego;

c) ulga nie dotyczy wydatków na adaptację terenu wokół budynku mieszkalnego.

2. Korzystając z odliczenia z tytułu przystosowania pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności należy pamiętać, że :

a) określenie "przystosowanie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności" rozumieć należy jako prawo do odliczania tylko tych wydatków, których skutkiem jest "przerobienie" pojazdu mechanicznego w sposób umożliwiający korzystnie z niego przez osobę niepełnosprawną;

b) przeróbki te mogą dotyczyć zarówno elementów związanych z kierowaniem pojazdem, czyli dostosowaniem pojazdu do potrzeb niepełnosprawnego kierowcy, jak i elementów umożliwiających przemieszczanie się pojazdem, czyli dostosowaniem pojazdu do potrzeb niepełnosprawnego pasażera;

c) regulacja prawna wyraźnie zawęży zakres przeróbek, uzależniając je każdorazowo od potrzeb osoby niepełnosprawnej wynikających z charakteru niepełnosprawności;

d) poniesienie kosztów wymiany części eksploatacyjnych samochodu nie podlega odliczeniu w ramach ulgi rehabilitacyjnej;

e) w sytuacji gdy podatnik kupił samochód, a następnie będąc osobą niepełnosprawną z tytułu bezwładu kończyn dolnych oddał samochód do specjalistycznego warsztatu, zlecając przerobienie w nim:

- dźwigni zmiany biegów,

- pedałów hamulca i gazu,

- zwiększenie powierzchni bagażnika umożliwiające przewożenie wózka inwalidzkiego - może ww. wydatki odliczyć w ramach ulgi rehabilitacyjnej, bowiem wydatki te odpowiadają potrzebom wynikającym z niepełnosprawności podatnika.

3. W przypadku zakupu i naprawy indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, z wyjątkiem sprzętu gospodarstwa domowego:

a) istotnym warunkiem odliczenia wydatków na zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych jest to, aby zakupione przedmioty były niezbędne w rehabilitacji.

Ma to miejsce wtedy, gdy:

- pomiędzy rodzajem nabytego przedmiotu a rodzajem niepełnosprawności istnieje ścisły związek oraz

- przedmiot ten jest wykorzystywany (używany) w rehabilitacji, przywraca sprawność organizmu lub ułatwia osobie niepełnosprawnej wykonywanie czynności życiowych.

Powyższa przesłanka sprawia, że ten sam przedmiot u jednej osoby niepełnosprawnej będzie podlegał odliczeniu, a u drugiej nie;

b) wypożyczenie sprzętu rehabilitacyjnego nie uprawnia do ulgi.

4. Przez wydawnictwa i materiały (pomoce) szkoleniowe uprawniające do skorzystania z ulgi należy rozumieć wszelkie wydawnictwa np. prasowe, książkowe, audiowizualne, które pomocne są w rehabilitacji osób niepełnosprawnych.

5. W sytuacji korzystania z odliczenia z tytułu odpłatności za pobyt na turnusie rehabilitacyjnym:

a) w przypadku poniesienia wydatku za pobyt na turnusie rehabilitacyjnym niepełnosprawnego dziecka i jego rodzica jako opiekuna - odliczeniu w ramach ulgi rehabilitacyjnej podlega wyłącznie koszt pobytu dziecka (osoby niepełnosprawnej), zaś wydatek na pobyt opiekuna nie może być uwzględniony w ramach ulgi;

b) w ramach ulgi nie można odliczyć np. wydatku poniesionego przez podatnika na wynajęcie prywatnej kwatery w związku z pobytem w miejscowości uzdrowskiej w celu poddania się zabiegom leczniczym i rehabilitacyjno-usprawniającym.

6. W przypadku odpłatności za pobyt na leczeniu w zakładzie lecznictwa uzdrowskiego, pobyt w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych oraz odpłatności za zabiegi rehabilitacyjne:

a) w ramach ulgi podatnik ma prawo odliczyć odpłatność za zabiegi rehabilitacyjne, przy czym zabiegi te nie muszą się wiązać z pobytem w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych;

b) rozstrzygnięcie, jakie zabiegi wchodzą w zakres zabiegów rehabilitacyjnych, należy do lekarza specjalisty;

c) nie podlega odliczeniu opłata klimatyczna.

7. W sytuacji korzystania z odliczenia związanego z odpłatnym, koniecznym przewozem na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne:

a) osoby niepełnosprawnej - karetką transportu sanitarnego,

Polecamy: [Komplet podatków 2019](#)

b) osoby niepełnosprawnej, zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa, oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16 - również innymi środkami transportu niż wymienione w lit. a:

brak określenia rodzaju środka transportu oznacza, że nie istnieją w tym zakresie żadne ograniczenia - mogą to być zatem środki transportu autobusowego, kolejowego, promowego, przewozy taksówkowe lub prywatnym samochodem osobowym;

- odliczeniu podlegają wydatki faktycznie poniesione, warunkiem jest jednak posiadanie dokumentów stwierdzających ich poniesienie;
- możliwe jest odliczenie wydatków poniesionych na przewóz na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne samochodem stanowiącym własność osoby trzeciej,

- odliczenie to nie jest limitowane (w przeciwieństwie do odliczenia, dotyczącego używania własnego samochodu osobowego), a zatem podatnik może odliczyć od dochodu (przychodu) przed opodatkowaniem całość poniesionych w roku podatkowym wydatków na ten cel, przy czym jednym z warunków dokonania tego odliczenia jest prawidłowe udokumentowanie wysokości poniesionych wydatków (np. w formie rachunków, faktur czy umów);

- odliczeniu podlegają wydatki związane wyłącznie z przejazdami osoby niepełnosprawnej, zaś koszt zakupu np. biletu autobusowego dla osoby towarzyszącej w podróży do ośrodka rehabilitacyjnego w celu dokonania tam zabiegu nie może być uwzględniony w odliczeniach.

8. W ramach ulgi dotyczącej odpłatnego przejazdu środkami transportu publicznego związanego z pobytem:

a) na turnusie rehabilitacyjnym,

b) w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,

c) na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25. roku życia:

- możliwe jest odliczenie opłaty dotyczącej wyłącznie przejazdów środkami transportu publicznego, czyli dostępnymi dla ogółu ludności, np. pociągiem, autobusem;

- za środek transportu publicznego można uznać także samolot rejsowy;

- nie można uznać za środek transportu publicznego samochodu prywatnego.

Podstawa prawna:

- art. 26 ust. 1 pkt 6, ust. 7a-7g, ust. 13a [ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych](#) (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1509 ze zm.);

- art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (t.j. Dz.U. 2017 r., poz. 2157 ze zm).

[1] I grupa inwalidztwa - osoby, w stosunku do których, na podstawie odrębnych przepisów, orzeczono:

- całkowitą niezdolność do pracy oraz niezdolność do samodzielnej egzystencji albo
- znaczny stopień niepełnosprawności.

II grupa inwalidztwa - osoby, w stosunku do których, na podstawie odrębnych przepisów, orzeczono:

- całkowitą niezdolność do pracy albo
- umiarkowany stopień niepełnosprawności.

[2] Do dochodów osób niepełnosprawnych nie zalicza się alimentów na rzecz dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4 updof oraz zasiłku pielęgnacyjnego.

[3] Odpowiedź na interpelację poselską nr 20138 z 2013 r.

[4] Definicja samochodu osobowego zawarta jest w art. 5a pkt 19a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.